ꝓpter similitudinē harū dictionū adinuicē: ⁊ etiā ꝓpē hoc q̄ statim addunt termini nūerales. s. cccxviij. Sed hoc nō obstat. nā ex hoc nō sequit: nisi q̄ tātus fuerat munitorū ⁊ exptorū numerus.

In eodē ca. xiiij. vbi dicitur in postilla. Et ideo audita victoria abrae diui na ꝟtute ⁊c.

Additio. iiij.

Hoc sacrificiū qd̄ obtulit melchisedech nō ē intelligēdū eē idē realit cū nostro sacrificio: s; eē figuratiuū illius vnd̄ glo. interlinearis sup illud ꝟbū. Proferēs panē ⁊ vinū: dicit. Hec sacramēta nrōꝝ sacramentoꝝ figura fuerāt. Ca. xv.

His itaq; trāsactis. Post q̄ꝫ descripsit moyses q̄lit abraā hn̄ se habuit vt incipiens ⁊ hoc q̄ꝫtū ad deum ⁊ primū hic ɔn̄ter ōndit qualiter se habuit ad seipm: ⁊ q: ꝓles reputatur vna ꝑsona cum patre: ꝟm illud Eccl̄. xxx. Mortuus ē pater eius: ⁊ q. non ē mortuus. reliquit. n. filium silēm sibi: ⁊ simil'r vir ⁊ vxor quasi vna ꝑsona cōputantur: ꝟm dictum saluatoris Math. xix. Itaq; iam non sunt duo s; vna caro: ideo primo ōnditur qualit abraā se habuit in petēda ꝓle: secundo qualiter in regēda vxore. xvj. ca. Circa primū prio ponit abrae petitio. secūdo petitōnis exauditio: ibi. Statimq; sermo dn̄i ⁊c. tercio exauditionis ɔfirmatio: ibi At ille ait: dn̄e deus. Circa primū describitur occasio petitōis. Abraam. n. ex victoria tā solenni quā dn̄s dederat ei: timuit ne in hoc accepisset totam mercedē iusticie sue a dn̄o: ⁊ ideo deus assecurauit eū de ɔtrario dicēs. b Noli timere. de eo qd̄ cogitasti. sequit. c Merces tua nimis magna. i. victoria quā dedi tibi non est merces tua: s; maiorem satis ego reseruo tibi. Et ex isto verbo dn̄i habuit occasionem petendi ꝓlem: q: quilibet naturaliter desiderat in bonis suis habere heredem siue successorem: ꝓpter qd̄ sequitur. d Dixitq; abraā. ōndēdo suum desideriū. e Dn̄e deus quid dabis mihi: ac si dicat parū valebunt ista mihi: ex quo filium non habeo. f Ego vadā absq; liberis. q: sara erat sterilis. g Et filius ꝓcuratoris domus mee. Hoc exprimitur dupliciter. Uno modo sic vt sit sensus. Procurator domus mee h; filium: cui pōt bona sua relinquere: nō aūt ego ⁊ sic melioris cōditōis me ē q̄ꝫtum ad hoc. Alio modo vt cum dr̄. g Filius ꝓcuratoris domus mee. subintelligitur: erit heres meus q: cogitabat eum adoptare in filium. eo q̄ sua vxor erat sterilis. Et ista expositio magis cōsonat litere: quia sequitur postea. h Et ecce vernaculus me⁹. i. seruus natus in domo mea. i Heres me⁹ erit iste damascus eliezer. Eliezer. n. erat ꝓcurator dom⁹ abrae: ⁊ damascus filius eius fuit: a quo etiā denoīata est ciuitas damasci. k Statimq; sermo dn̄i. Hic ponit sue petitōis exauditio. Petitio. n. est desiderij ōnsio: ⁊ idō q: abraā ōnderat desideriū suū de ꝓle habenda: dn̄s respōdet illi dicens. l Non erit hic heres tuus. s. filius ꝓcuratoris tui.

m Sꝫ q̄ egredieť ⁊c. i. quē generabis in vxore tua. ⁊ q: non solum ꝓmisit sibi prolem: s; etiam ꝓlis magnam multiplicatōem. ideo sequiť.

n Suspice celū ⁊c. ⁊ accipiť hic ꝓ nō. o Sic erit semē tuū scꝫ in tanta mltitudine q̄ vix aut nunq̄ꝫ possit nūerari ab homie: patet etiā ex dictis: q̄ ista visio ostensa ē abrae de nocte quādo stelle possunt videri. Cōsiderādū etiā: q̄

[a] His itaq; trāsactis: fact⁹ est ꝟmo dn̄i ad abraā ꝑ visionē dicēs: [b] Noli timere abraam: Ego ꝓtector tu⁹: [c] ⁊ merces tua magna nimis. [d] Dixitq; abraā. [e] Dn̄e de⁹ qd̄ dabis mihi? [f] Ego vadā absq; liberis [g] ⁊ fili⁹ ꝓcuratoris dom⁹ mee: iste damasc⁹ eliezer. Addiditq; abraā. Mihi aťt dedisti n̄ semē: [h] ⁊ ecce vernaculus meus: [i] heres meus erit. [k] Statimq; ꝟmo dn̄i fact⁹ ē ad eū dicēs. [l] Nō erit hic heres tu⁹: [m] s; q̄ egrediētur de vtero tuo: ipm hēbis heredē. Eduxitq; eū foras ⁊ ait illi: [n] Suspice celum: ⁊ nūera stellas si potes. et dixit ei: [o] sic erit semē tuū. [p] credidit abraā deo: [q] ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā. Dixitq; ad eū: [r] Ego dn̄s q̄ eduxi te de hur chaldeoꝝ: [s] vt darē tibi terrā istā [t] ⁊ possideres eam. [v] At ille ait. [x] Dn̄e deus vn̄ scire possū q̄ pos.xv.

lꝫ deus ꝑ hoc intenderet significare multiplicatōeꝫ seminis abrae ɔpando ipm stellis celi: tn̄ pncipaliter intendebat ꝓmittere ei ⁊ semini eius vitā beatā: q̄ erit i resurrectōe mortuoꝝ. vn̄ dicit apl's. j. Corin. xv. Stella differt a stella in claritate: sic ⁊ resurrectio mortuoꝝ. Multiplicatō eīm ꝓlis ⁊ bona q̄cunq; tēpalia non pn̄t eē merces vl' finis pncipalis operū iusticie vel virtutis: q: finis pricipalis melior ē sp̄ his q̄ sť ad finē: ⁊ premiū a deo pricipalit ꝓmissū sp̄ est melius q̄ꝫ op⁹ meritoriū: ꝓpť qd̄ ꝓmittiť. bona aūt q̄cūq; tēporalia sť minora q̄ꝫ iusticie opera: ⁊ iō hic et in alijs locis sacre scripture: vbi ꝓ opib⁹ ꝟtutis vere ⁊ ꝓprie dictis ꝓmittūť aliq̄ bōa tp̄alia. nō intelligunť pricipalit ꝓmissa. s; q̄ manuductiua ad bōa spūalia ⁊ eterna: q̄ pricipalit intelligūť ꝓmissa. ⁊ hoc cōueniebat maxīe tp̄e legis moysaice ⁊ nature i q̄ hoīes ipfecti erāt respectu tp̄is gr̄e: ꝟm q̄ dic apl's ad Heb. vij. Nihil. n. ad ꝑfectū adduxit lex. mod⁹ aūt imꝑfectoꝝ ē: vt ad amorē bonoꝝ spūaliū ⁊ celestiū inducanť ꝑ amorē tp̄aliū ⁊ terrestriū: vt ꝟm Greg. Anim⁹ ex his q̄ nouit surgat ad incognita q̄ n̄ nouit: ⁊ ꝑ h̄ qd̄ scit notū diligere: discat ⁊ incognita amare. Q: autem abraā in hoc loco intellexerit sibi ⁊ semini suo: nō solū eē ꝓmissa trena: s; etiā celestia q̄ ꝑ xp̄m sunt adimpleta pꝫ Jo. viij. vbi dr̄. Abraā pr̄ vester exultauit vt videret diē meū: vidit ⁊ gauisus ē. Dies aūt xp̄i vel tp̄s intelligiť tp̄s passiōis ⁊ resurrectōis eius: ꝟm q̄ ipe dixit iminēte passione Math. xxvj. Tp̄s meū ꝓpe ē ⁊c. Et tūc apta ē ianua celestis: ⁊ educti sunt sancti prēs de inferno: ⁊ ꝓpter p̄dicta bene diciť in officio de mortuis. Sꝫ signifer sanctus michael repn̄tet eas in lucē sanctā: quā olim abrae ꝓmisisti ⁊ semini eius. ⁊ accipitur ex hoc loco. Cōsiderādū q̄ in hoc passu ⁊ cōsimilibus ē vno mō duplex sensus l'ralis. Unus de bois terrenis: q̄ min⁹ pricipalit ⁊ manuductiue ꝓmittūť. Ali⁹ de spūalibus seu etnis q̄ pricipaliter intenduť q: sensus principaliter intentus l'ralis dr̄: tn̄ aliq̄ mō pōt dici vnus q: ꝟm ph'm vbi vnū ꝓpter alterū vtrobiq; tm̄ vnū. Min⁹ pricipale ꝟo sp̄ ē ꝓpter mag' pricipale. illd̄ aūt qd̄ dictū ē p̄bet viā ad intelligēdū mlta q̄ cōtineť i ve. testa. ꝓpter qd̄ diuti⁹ hic morat⁹ sum. p Credidit abraā deo. in nll'o hesitās d̄ diuio ꝓmisso. q Et reputatū ⁊c. q: fides formata ꝑ dilectōꝫ illa sola ē que vere iustificat mentē formalit. r Ego dn̄s ⁊c. idest igne chaldeoꝝ ꝟm vnā opinionē. vel de tali loco que ē in chaldea: sicut dictū ē supra. xj. ca. s Et darē tibi terrā istā. ꝑ quā principaliter intelligiť terra viuentiū ꝓmissa. t Et possideres eā. in hereditatē ꝑpetuā. v At ille ait ⁊c. Hic ɔn̄ter poniť p̄dicte ꝓmissionis ɔfirmatio ꝑ signū abrae diuitus ōnsum. Ad cu⁹ intellectū ɔsiderādū q̄ abraā nō dubitauit q̄n haberet ꝓlē sibi ꝓmissā: ⁊ sil'r hereditatē in ꝑsona ꝓpria vl' filioꝝ. alit n̄ eēt veꝝ qd̄ dcm̄ ē. Credidit abraā deo ⁊c. Sciebat tn̄ abraā: q̄ sic bō ɔferūť a deo ꝓpť opa meritōia: ita ꝓpť oppoita auferūť: ⁊ iō ad ɔꝟuatōꝫ bōi diuit⁹ collati: req̄riť q̄ hoies sint solliciti ɔꝟuādo ꝑ exercitiū op' d̄o placiti: ⁊ ꝓptea d̄ h̄ q̄siuit abraā. d. x Dn̄e